

SPOMIN IN PRIČEVANJE

ali domobranske proslave

JOŽE HORN

Spomin na vse žrtve vojne in komunistične revolucije na Slovenskem je nemogoče zabrisati. Čeprav so prav to želeli nam ideološki nasprotniki, tega nikakor niso dosegli. Veliko prej kot so oni mislili, se je začela odkrivati resnica in so sami grobovi govorili o moralnem delovanju njih, ki se borijo proti Bogu in proti narodu, v tem primeru proti Sloveniji.

Nikomur ni mogoče izbrisati spomina na velike in važne življenjske stvari. Spomin je kakor vtisnjen v človekovo naravo in nismo sposobni pozabiti mnogih in v tem trenutku žalnih dogodkov nam preteklosti. Nismo gospodarji spomina. V vsej globini so nam ostali v spominu nam starši, sorodniki, učitelji, vzgojitelji in dobro ljudje, ki smo jih poznali. Oblast nad spominom ni v naši volji, kot je na primer odpustanje. Zato se v mesecu juniju z vso hvaležnostjo spominjamo naših junakov, domobrancev, ki so dali Bogu kar je božjega in narodu kar je narodovega. Da je danes Slovenija svobodna in priznana, dolgujemo tudi njim. Zato je spomina nanje nam neizbrisna dolžnost.

Pričevanje in hotenje pa je delo volje. To pa zavisi od nas, če smo v resnici popolnoma prepričani.

Jezus je svoje apostole kot njegove priče poslal po vsem svetu. In oni so pred sodiščem povedali, da so priče vsega, kar so slišali in videli. In zato o njem govorijo.

Pričevanje z življenjem je ena najbolj prepričevalnih govoric. Jezus je množice privabil nase, ne toliko z govorom, kot s svojim življenjem. Delal je, kar je govoril.

Prepričljiva so dejanja. Zgledi vlečejo. Pričevanje z lastnim življenjem daje moč osebnemu prepričanju. Niso se bali umreti in niso cenili svojega življenja bolj kot ideale, za katere so se borili. Zato jim je sam Bog dajal moči, da so vztrajali do konca.

Tudi nam so dali zgled pričevanja. Vsi smo dolžni biti priče resnice, ki naj osvobodijo človeštvo. Mladina naj ve in naj bo prepričana, da vsi pobiti niso bili nobeni izdajalci slovenskega naroda, ampak borci Kristusa Kralja, ki niso ubogali komunizma. To je bil ves njihov „greh“.

Tudi nam pričevanje ima veliko moč in je zato tudi potrebno. Pričujemo za vse dobro, ko se njih spominjamo na žalnih prireditvah; ko ohranjamo nam pole, od vrta pa do univerze in se trudimo za čim boljše obvladavanje slovenskega jezika; ko vzdržujemo slovenske domove in podpiramo mladino v njihovih organizacijah in prireditvah; ko se udeležujemo slovenskega bogoslužja; in še in še.

Vsak posameznik in vsa skupnost naj pričuje, da je z božjo pomočjo možno biti dober kristjan in zaveden potomec njih, ki jih je sam Bog poklical za pričevalce božjega Kraljestva.

Spominska slavnost v Kočevskem Rogu

V spominski kapeli v bližini breznogrobniča pod Krenom v Kočevskem Rogu je preteklo nedeljo 11. junija potekala 17. obletna maša za pobile domobrance in druge žrtve revolucionarnega nasilja, ki jo je vodil upokojeni beograjski nadškof Franc Perko. Upokojeni nadškof se je vprašal, do kdaj bo vladala miselnost komunističnega totalitarizma nad slovenskih narodom, „kdaj bomo resnično svobodni“.

V zadnjih letih se sicer marsikaj spremeni tudi v Sloveniji, saj v javnost vse bolj prihajajo informacije o zločinih komunistične partije, o katerih se desetletja ni smelo govoriti, je dejal nadškof Perko.

„Ljudem so vsiljevali lažne komunistične pravljice o usodnih časih slovenskega naroda. Heroji so bili komunistični pristaši, drugi pa so bili izdajalci in kolaboranti z okupatorjem.“ Zato se je treba zavzemati za resnico, pravičnost in spravo, kar je nam moralna dolžnost, je dejal nadškof. To je po njegovem prepričanju moč doseči s širokimi razpravami o dogodkih med in po vojni.

V času druge svetovne vojne so bili Slovenci žrtve treh totalitarističnih sistemov: fašizma, nacizma in komunizma, je spomnil msgr. Perko. Slovenski narod se je sicer upravičeno uprl okupaciji in nasilju prvih dveh, medtem ko je komunistična partija to „zločinsko izkoristila“ za izvedbo komunistične revolucije.

Ob tem je opozoril, da ne gre pozabiti nekaterih dejstev, ki delovanje partije postavljajo v pravo luč. „Vodstvo partije je bilo pokorno komunističnemu centru kom-

interne v Moskvi, pravzaprav Stalinu,“ je povedal Perko. Vodilni slovenski komunisti so bili „Stalinovi hlapci“ v času najhujšega terorja v tedanji Sovjetski zvezi. Ta teror pa so uvajali tudi doma, je prepričan nadškof.

Na drugi strani pa so se komunističnemu terorju uprli mnogi Slovenci, je dejal. „Ko se je začel širiti komunistični teror, po vzoru Stalinovega terorja, so bili prisiljeni braniti svoje življenje in vrednote krščanske vere.“ Ob tem je Perko tudi spomnil, da je bil komunizem izrazito protiversko usmerjen.

Po maši je potekala še spominska prireditve, na kateri je bil slavnostni govornik Justin Stanovnik iz Nove slovenske zaveze, ki se je dotaknil zgodovine komunizma prejšnjega stoletja in odnosa slovenske države do nje.

Maše in slovesnosti, ki je potekala od dnevu svete trojice, so se med drugim udeležili tudi predsednik državnega zbora France Cukjati, finančni minister Andrej Bajuk, minister za zdravje Andrej Bručan, minister za delo, družino in socialne zadeve Janez Drobnič ter nekateri poslanci.

V kratki jami pod Krenom in še nekaterih v Kočevskem Rogu (Macesnova Gorica, Uršve jame) je življenje izgubil velik del slovenskih domobrancev, ki jih je zavezniška britanska vojska med 27. in 31. majem 1945 iz zbirnega taborišča v Vetrinju vrnila v Slovenijo in predala partizanskim enotam oziroma takratni Jugoslovanski armadi. Po nekaterih podatkih je bilo v omenjenem času vrnjenih 11.100 oficirjev in vojakov ter od 500 do 600 civilistov.

Za ohranitev spomina na žrtve povojnih

pobojev skrbi Nova Slovenska zaveza. Gre za društvo, ki, kot je zapisano na njihovi uradni spletni strani, „neguje izročilo in spomin na odpor proti komunistični revoluciji in na upor proti okupatorju v letih 1941-1945, ki se je odvijal mimo partizanstva“. Nova Slovenska zaveza nadaljuje izročilo medvojnne Slovenske zaveze, ki so jo sestavljale ilegalne polvojniške organizacije, med drugimi Slovenska legija, Sokolska legija, Narodna legija, in ki je nastala kot slovenski odziv na poziv medvojnne begunske vlade kraljevine Jugoslavije v Londonu.

Po podatkih Nove Slovenske zaveze je „v breznu pod Krenom štiri do pet tisoč vojakov slovenske narodne vojske, pobitih s strani komunistov v prvih desetih junjskih dneh leta 1945“. „Njihova imena niso znana, tudi ne čete in bataljoni, v katerih so se tri leta bojevali za svobodo domovine. Padli so v to jamo, kjer je že ležalo več tisoč vojakov srbske in hrvaške vojske,“ piše na kroglasti „Slovenski solzi“, ki so jo člani društva leta 2002 postavili pri grobišču.

V neposredni bližini grobišča pod Krenom stoji kapela, ki jo je postavilo Društvo za ureditev zamolčanih grobov Ljubljana-Grosuplje. V notranjosti kapele je nad loki nekaj večjezičnih napisov, saj so v roških brezni poleg Slovencev tudi Hrvati, Srbi in Nemci.

Kapela je opremljena z zemljevidom, na katerem so označena tudi ostala grobišča v Kočevskem Rogu s pripadnostjo in številom pobitih.

PO 60 LETIH ISTA PESEM

Potem, ko se vodjem koalicijskih poslanskih skupin minuli teden ni uspelo dogovoriti o vsebini sprememb zakona o žrtvah vojnega nasilja, vse kaže, da bo usklajevanje o njegovem besedilu še za nekaj časa odloženo. Koalicijske SDS, NSi, SLS in DeSUS, ki sicer ne najdejo skupnega jezika glede vprašanja, kdo bi bil upravičen do statusa žrtve vojnega nasilja, se ne strinjajo niti o smiselnosti „zamrznitve“ usklajevanja.

Vodje koalicijskih poslanskih skupin so sicer že dosegli dogovor o novem besedilu 6. člena zakona, po katerem bi bili iz pravic izključeni pripadniki katerih koli oboroženih enot med drugo svetovno vojno, a še vedno ostajajo na različnih bregovih. V DeSUS bi namreč iz pravic izključili tudi tiste, ki jih oni smatrajo za „civilne sodelavce okupatorja“, medtem ko v NSi ne pristajajo na takšno

Medijski zakon v državnem zboru

Državni zbor - senat je z 38 glasovi za in 23 glasovi proti sprejel novelo zakona o medijih, katere namen je med drugim izboljšati pogoje za pluralnost medijev. Državni zbor tako ni upošteval poziva predsednika republike Janeza Drnovška, naj poslanke in poslanci upošteva strokovno utemeljena opozorila nevladnih organizacij ter novele zakona o medijih, „ki je v neskladju z evropskim pravnim redom“, ne sprejmejo.

Novo medijsko zakonodajo so podprli v koalicijskih SDS, NSi in nekateri poslanci SLS, medtem ko so zakonu nasprotovali poslanci opozicijskih Liberal-demokratov, in Social-demokratov ter nekaj poslancev SLS.

Z amandmajem na odboru, s katerim so se strinjale tako koalicijske kot opozicijske stranke in tudi državni zbor v drugi

obravnavi, pa je uveljavljena rešitev, ki ukinja absolutno in uvaja pogojno prepoved pornografskih vsebin za otroke in mladoletnike.

Drugi odstavek 84. člena novele tako dovoljuje kodirano predvajanje vsebin pornografije in pretiranega nasilja, ki bi utegnile škodovati otrokom in mladoletnikom.

BERI...

RAZGLASITEV NOVE ŠKOFIJE
V NOVEM MESTU 2

NEKAJ NOVIC
O DELOVANJU ZVEZE MATER ... 3

SLOVESNO ŽEGNANJE
PRI MARIJI POMAGAJ 3

SPOMINI
OB OČETOVSKEM DNEVU 4

Razglasitev škofije v Novem mestu

Slovesnosti razglasitve škofije in ustoličenja prvega novomeškega škofa Andreja Glavana, ki je potekala v Novem mestu v stolnici svetega Nikolaja preteklo soboto 10. junija, so se udeležili vsi slovenski škofje, pa tudi predstavniki tujih škofovskih konferenc in drugih verskih skupnosti.

Obred je potekal v znamenju povezanosti novomeške in ljubljanske škofije, od katere se je Novo mesto z tem dnem odcepilo, mučenec, božjih služabnikov in kot je opozoril nadškof Uran, „na tisoče nedolžnih žrtev povojnega nasilja“, ki počivajo v Kočevskem Rogu.

V imenu nove škofije je arhidiacon Peter Kvaternik najprej pozdravil navzoče ki so, kot je dejal, „napolnili premajhno stolnico ter prostor okoli nje“. Po pozdravu je nuncijev dekret, ki dovoljuje umestitev škofa, kljub temu, da papeževe bule ne ni, prebral generalni vikar in kancler nove škofije Božidar Metelko. Nadškof in ljubljanski metropolit Alojz Uran je Glavanu izročil škofovsko palico, in novega škofa pospremil do škofovskega sedeža ter s tem škofa tudi uradno ustoličil.

Novomeška škofija, katere zavetnik bo sv. Jožef, obsega južni del ljubljanske nadškofije in bo skupaj s koprsko škofijo podrejena ljubljanski metropolitani Alojzu Uranu.

V pridigi je zbrane nagovoril ljubljanski nadškof Uran. Povedal je, da je bilo Novo mesto po dolgoletnih prizadevanjih izbrano za sedež škofije, saj je „danes osrednje gospodarsko, upravno, kulturno in izobraževalno središče Dolenjske in celotnega jugovzhodnega dela Slovenije“. Ob tem je poudaril, da ima tudi pomembne zgodovinske temelje na verskem področju. Kot posebej zaslužnega je med protij izpostavil zadnjega Jožeta Lapa, ki je v zadnjih tridesetih letih posebej odločilno zaznamoval Novo mesto.

„NOVO MESTO ZAZNAMOVANO Z ZAŽGANIM ŠKOFOM“

V svoji pridigi je Uran opozoril tudi na „dragoceno dedičino izrednih pričevalcev vere“, ki so jo zapustili svetniški kandidati božji služabniki Friderik Baraga, Janez Gnidovec in mučenec Lojze Grozde. Opomnil je tudi, da „v Kočevskem Rogu počiva na tisoče nedolžnih žrtev povojnega nasilja“, in na to, da je Novo mesto zaznamovano s škofom Antonom Vovkom, ki so ga „20. januarja 1952 na železniški postaji polili z bencinom in zažgali“.

Razložil je tudi simboliko škofovske palice, ki jo je Glavan na začetku bogoslužja sprejel iz njegovih rok, kot dar matere - ljubljanske nadškofije. Kot je dejal Uran, je palica moderno oblikovana, tako kot je nova tudi škofija in nosi pomenljivo sporočila.

„Ker je Dolenjska prekrita s hrasovimi gozdovi in v močvirjih Krakovskega gozda lahko najdemo ostanke mumificiranega hrastovega lesa, je iz takega več kot 3000 let starega močvirskega hrasta izrezljan ročaj in simbolizira trdnost, preizkušnost, obnem pa toploto in žlahtnost“, je razložil Uran. Školjke, ki obrobajo ročaj, spominjajo na svetega Nikolaja, zavetnika novomeške stolnice in simbol povezave z ljubljansko nadškofijo. Svojo razlago je Uran zaključil z željo, „naj bo zgodovina novomeške škofije, ki jo bo danes začela pisati tudi ta pastirska palica, duhovno bogata in rodovitna“.

Na koncu pa je spregovoril tudi novi škof, ki se je zahvalil vsem navzočim in predstavnike drugih verskih skupnosti nagovoril z besedami: „Varna prisotnost je znamenje duhovne in bratske povezanosti v našem evropskem prostoru.“ Prisotnim predstavnikom civilne oblasti je dejal: „Želim, da bi bila varna prisotnost znamenje plodnega sodelovanja s

Škof Andrej Glavan

škofijo in župnijami.“

Ker svojega programa škofovanja ne ni pripravil, je dejal, da „kjer ni več krščanske družbe, ne more biti prvenstvena naloga nič drugega kot nova evangelizacija“. Podkreplil pa z besedami papeškega pridigarja Cantalamesse, „če bomo vsi pastirji bolj živeli za Božjo slavo kot za svojo in če se bomo zavedali, da sveta ne bomo spreobrnil s svojimi modrimi besedami, ampak z močjo Duha“, ki je minuli teden duhovnikom predaval v Stični.

Slovesnosti so se udeležili poleg nuncijskega in Urana, ki sta Glavana ustoličila in razglasila novo škofijo, in vseh slovenskih škofov, razen mariborskega pomožnega škofa Jožefa Smeja, tudi predstavniki tujih škofovskih konferenc.

Od vidnejših predstavnikov so se slovesnosti udeležili podpredsednik slovenske vlade in finančni minister Andrej Bajuk, predsednik državnega sveta Janez Šumik, ministra za pravosodje Lovro Šturm ter za okolje Janez Podobnik, direktor urada za verske skupnosti Drago Čepar in evropski poslanec Alojz Peterle, pa tudi novomeški župan Borjan Kovačič, župan Dolenjskih toplic Franc Vovk, ter nekateri župani drugih občin novomeške škofije.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Kot se človek rad naveča vedno iste hrane (izvzet je seveda „napravski kruh“), tako mnogokrat že predsednik poplava vedno enakih ali vsaj podobnih poročil. To zlasti rado pride do izraza na političnem področju, kjer se „predvolilni golaž“ ponavlja iz dneva v dan.

Vsi kandidirajo. Čeprav do volitev manjka več kot leto dni, se kandidati pojavljajo drug za drugim. Vsi hitijo, da ne bi zamudili prostora na dirkališču. Ob tem seveda prevladuje mnenje, da kdor pohiti, manj glasov izgubi. Načelo velja za opozicijo, ker kar se vlade tiče, se nikomur ne mudi, vsaj glede predsedniške kandidature ne. Tam je bilo že jasno nakazano, da bo kandidat „pingvin ali pingvinka“, od tam naprej pa je vse tiho. Popolnoma drugače je na nasprotnem bregu, kjer so vsi živčni in zaskrbljeni, da jih kdo ne bi prehitel. Tako sta se za kandidature gospe Carrió pojavila Macri in celo Menem. Lavagna je jasno pokazal, da ga kandidatura zanima in čaka le na dovolj ugodno ponudbo. Sobisch je pa že prej napovedal, da se bo tudi boril za to mesto.

Nihče ne predlaga. Ponovno smo slišali opozorilne glasove, da bi bilo treba kandidature zasidrati na predlogih, projektih, skupnih smernicah. Da naj bistveno zgradimo nek skupen alternativni program, okoli katerega se bomo zbrali in izbrali kandidata, da ta program izpelje. Se spomnite „vpajočega v puščavi“? Nekaj takega se dogaja v sedanjih Argentinah. Znanec me je vprašal, če se ne bi dalo argentinskim politikom opozicije dopovedati, da naj držijo skupaj. Nemo goče! Vsakega skrbi njegova lastna pozicija, ker tudi če končno ne bo kandidiral, si hoče zagotoviti vsaj dovolj volilne teže, da mu bo morebitna zaveza prinesla čim več političnih obresti. Le tako si lahko razložimo ponovno zблиževanje med Macrijem in López Murphijem, ki sta se pred kratkim podajala kaj različne izjave.

Kam korakajo radikali? Kljub hudemu padcu v ljudski priljubljenosti, je radikalizem vedno druga največja argentinska stranka. Lahko pokaže nest guvernerjev in večje število važnih županov. A prvi njihov problem je, da jih vztrajno snubi predsednik države. Opozivalci kar pet od teh nestih guvernerjev priteva v skupino „K“ (Kirchner). Pripravljene naj bi bili podpreti vladni predsedniški pohod. Podobno se dogaja z župani. V parlamentu, kjer radikalizem predstavlja prvo manjšino, vrsta radikalnih poslancev sledi vladnim smernicam. Problem je nel tako daleč, da je predsednik radikalov Roberto Iglesias

predlagal, naj bi te poslance enostavno izgnali iz stranke. Do tega ne ni prišlo, a mnenje nekaterih veljakov gre naprej v tej smeri.

„Najprej krav'ca, potem ml'ca“. Prav obratno kot v starem slovenskem pregovoru. Takšen je danes položaj okoli bivšega gospodarskega ministra. Tak je tudi princip pri radikalih, ki se navdušujejo za njegovo kandidaturu. Roberto Lavagna vztrajno molči o končnem, koraku, a prav tako vztrajno gradi povezavo, ki naj bi podprla njegov politični nastop. Zaenkrat je jasno, da je za sabo potegnili radikale pod okriljem Alfonsina, ter preostanke peronizma, ki sledi Duhaleju. Ta nastop pa je tako močan, da se v parlamentu celo že govori o Lavagnovi poslanski skupini. Ker ima mož torej svojo težo, se je proti njemu sprožila huda kampanja iz samega vladnega osrčja. Pretekli teden so padle obtožbe o primerih korupcije za časa, ko je vodil gospodarsko ministrstvo. Zanimivo je, da se o tem govori te sedaj, ko je kot možen kandidat stopil v opozicijo.

Na kratko. Te dni so padle razne obtožbe na same vladne kroge. Pravzaprav je prvo opozorilo sprožila državna nadzorna komisija. Gre za visoke vsote denarja, okoli 1.600 milijonov pesov, nad katerimi ni prave kontrole. Pozneje je združenje gozbenih podjetnikov protestiralo, ker naj bi vlada kakih 400 milijonov pesov, namenjenih gradnji in vzdrževanju cest, namenila subvenciji transporta in transportnega sindikata. Polemika okoli teh podpor, katerih uporaba ni jasna, in okoli ostalih fondov, se nadaljuje. Razumljivo je, da bo opozicija to snov vzela kot orožje za ponovne napade na vlado.

Vlada preučuje, kako bi minimalno plačo, ki je sedaj 630 pesov, spravila na 800 pesov. To bi pomenilo poviranje kar za 27% in bi koristilo zlasti najbolj zapostavljenim delavskim sektorjem. Podjetniški krogi baje s to potezo soglašajo. In končno; v Mar del Plati so potekali vsakoletni socialni dnevi, ki jih organizira škofovska komisija za socialno pastoralo. Ob zaključku je predsednik komisije škof Casaretto pozval k odpustitvi in spravi. Cerkev namreč zaskrbljeno gleda na zadnja trenja med vlado in oboževanimi silami. Meni, da bo po tej poti težko doseči socialni mir, ki ga država nujno potrebuje. Opozivalci razlagajo vladno zadržanje bolj v smislu izzivanja kot pa iskanja pravice na področju kršenja človekovih pravic. Zato cerkveni poziv, ki išče najbolj pot v kritičnem trenutku razmerja.

Binkoπna kopel — gibalno globalizacije

Za nami je duhovno bogat binkoπni teden, pred nami spomin na povojni holokavst. Tisoči moži in žene, mlajših in starejših, so tedaj nedolžni za vedno izginili v neznanih brezni, opuπtenih rudnikih ali jamah. Med njimi je bilo veliko pokončnih kristjanov, katerih edina krivda je bila prebujena krščanska zavest o človekovem dostojanstvu in tem, da svojega krščanstva ne smejo tajiti. Imenujemo jih lahko „binkoπne kristjane“, kristjane z zrelo in neomajno vero, ki se niso molče sprijaznili s krivicami in lažmi.

Drugim je uspelo, da so namli varna zavetja, večidel v tujini. O tem, ali je bilo iskanje zatočišča v tujini potrebno ali ne ali morda celo narodno izdajstvo, je cinično zapredati, če pomislimo na neobvladljivo samovoljo, s katero je nastopila povojna oblast. Prislunhimo zagovoru, ki ga je moral eden od duhovnikov beguncev π leta 1965 opraviti ob svojem prvem obisku v domovini pred zasliševalko na notranji upravi: „Zakaj ste takrat, ko je naš narod najbolj potreboval izobražene in inteligentne ljudi, zbežali v tujino? — ‘Ker nisem želel sedeti, hotel pa sem misliti s svojo glavo.’ — ‘Zakaj pa sedeti? Gotovo ste zagreπili kaj takega kakor drugi varni duhovniki?’ — ‘Kateri?’ Namtela mi je nekaj imen, jaz pa: ‘Če za te mislite, da so kaj zagreπili, zakaj pa ste zaprli tudi druge, ki se niso brigali za politiko in so samo versko delovali, na primer Sodja, ki ste ga obsodili na pet let samice?’ — ‘Sodja nam je uπel v zadnjem trenutku. Vse je bilo že pripravljeno, da bi ga ponovno obsodili.’“

Po vojni je pod krinko „ljudske oblasti“ začela vladati slepa samovolja, zaradi katere ni mogel nihče več predvideti svoje usode. Kdor pa je želel misliti s svojo glavo in se ni hotel podrediti totalitarističnemu enoumju, ta svojega mesta ni več našel v novem političnem sistemu. Srh, ki je preminjal reko beguncev, pa lahko nekoliko bolj zaslutimo, če si v spomin priključimo „satanske stihe“, v katerih je poskušal prihajajoče neurje upesniti Tito pred množico, ki ga je 26. maja 1945 poslurala pod balkonom Univerze v Ljubljani: „Ta manjšina ne bo nikdar več gledala naših divnih planin, naših cvetočih polj. Če bi se to vendarle zgodilo, bo to trajalo zelo kratek čas.“ Gotovo je težko verjeti, da najožji sodelavci maršala — kakor lahko te dni poslušamo zagovor enega izmed njih — ne bi vedeli, o čem je tistega dne njihov idol — četudi v bolešni „pesniški govoric“ — govoril

πirokim množicam.

Ognjeni krst, skozi katerega je πla reka beguncev, je bil zanj tudi kopel preropenja, kakrπno so na binkoπi doživeli apostoli. Plahe učence je prerodila v pogumne oznanjevalce resnice. Številni nekdanji begunci ali njihovi potomci se vračajo v domovino tudi v takih vlogih. Prav v binkoπnem tednu je Slovenija simbolično sprejela dva svoja velika sinova, kardinala Franca Rodeta in misijonarja Pedra Opeko, oba v službi evangelija, ki ga izrekata z jasno, pogumno besedo. Njuna binkoπna beseda ima korenine v povojnih preganjanjih. Kardinal Rode — kakor tudi kardinal Ambrožič — se je kot otrok zneel v reki beguncev, oče misijonarja Opeke pa je bil eden izmed redkih, ki si jim je uspelo izviti iz objema brezna smrti in se zateči na varno v tuje kraje. Prvi se v domovino vrača iz večnega mesta kot najožji sodelavec svetega očeta, drugi se v domovino svojih staršev vrača z daljnega Rdečega otoka kot najbližji prijatelj ubogih, med katerimi živi Gospodov evangelij. Jasna, čista, prodorna evangeljska beseda, se zdi, je njun skupni program.

Lahko bi namteli vrsto podobnih življenjskih zgodb. Z njimi hočemo le pokazati, da je Slovenija že dolgo vpeta v svetovne globalizacijske tokove. Vanje je vložila najboljπe, kar je imela: svoj krščanski kulturni kapital. Mnogi — od misijonarjev do beguncev po vojni — so v svet ponesli srčno, duhovno, delovno, intelektualno ali umetniπko kulturo, ki so jo podedovali od svojih prednikov. V svet niso odhajali, da bi ga osvajali, ampak da bi v duhu iskanja resnice in pravice kot kvas prispevali k rasti kultur, ki so jih sprejele. Misijonar Opeka je ob predstavitvi prevoda knjige, ki govori o njegovem delu med smetiπarji glavnega malgarškega mesta, to posebej poudaril: „Zame je globalizacija to, da lahko preprost človek z najbolj skritega kotička Slovenije pomaga preživeti nekemu, ki je na drugem koncu sveta v stiski in pozabljen od svojih.“ Za kristjana je takrno razmišljanje nekaj samoumevnega, ne pa tudi za sodobnega človeka. Ta ni v službi bližnjega, ampak brezdušne tehnologije in kapitala. Krščanstvo ni nikoli razumelo globalizacije drugače kakor promocijo človeka v njegovem dostojanstvu. Zato je svetu, v katerem je klub bogatih vedno ožji, krog izključenih pa vedno πirπi, krščanstvo edina resnična alternativa.

Rebert Petkovπek v Družini

SLOVENCİ V ARGENTINI

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Novi letni načrti so z majem začeli dobivati stare oblike naših srečanj — vsak drugi četrtek v mesecu. Tako je kot prej pripravil prvo delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini, ki je ob enem soustanovitelj in pobudnik Zveze, dr. Jure Rode.

Segel je po filozofski temi, ki razburja javno odgovorno mnenje, tema, ki je zelo nevarna, a ne izgleda — o relativizmu. **Relativizem** mrtvi sedanjo družbo, da bi iskala **resnico** in jo opravičuje z lažnim izgovorom, da lahko vsak po svoje zagovarja svoje stališče ter nihče ne krši človekovih pravic.

Mnoge misli sedanjega svetega očeta Benedikta XVI je citiral dobesedno za jasno opredelitev ozavečenega vernika katoliške Cerkve v boju z modernimi zmotami. Svetoval je napotke, ki vodijo na pravo pot k **Bogu**, ker je samo **On** in nihče drugi **absoluten!**

Običajno tematiko za daljše razgovore je g. dr. Rode obdelal na kratko zaradi omejenega časa, a je poskrbel z razdelitvijo osnutka, da se bomo in se lažje poglobljale v katoliško izobraževanje in tudi kot tema v prijaznem, odprtem krogu ali za domače družinsko omizje!

G. dr. J. Rodetu pa pohvala in zahvala.

i. f.

LETOŠNJI ODBOR

Kot so bralci že lahko zvedeli, je Zveza sedaj tudi formalno priznana s strani argentinskih oblasti kot Asociación Benéfica Eslovena de Madres. V tem pogledu je bil izvoljen tudi letošnji odbor, ki je sestavljen na sledeč način:

predsednica, Pavlina Dobovšek; podpredsednica, Metka Mizerit; tajnica, Martina Lavrič; blagajničarka, Marta Golob; duhovni vodja, msgr. dr. Jure Rode; naslovna odbornica, Ančka Podržaj; namestnica, Polona Makek; nadzorni odbor, dr. Marjana Poznič Mazieres; namestnica

Marjana Vortič. Pri izvršnem odboru pa sodelujejo še Irena Fajdiga kot kulturna referentka; Ančka Podržaj kot socialna referentka in Pavla Škraba kot gospodinja. Zastopnici v Federacijo slovenskih društev sta bili imenovani Andreja Dolinar Hrovat in dr. Marjana Poznič Mazieres.

Predsednice krajevnih odsekov pa so: Berazategui, Brigita Vidmar; Lanús, zastopnica Marija Grbec; Pristava, Marta Golob; Ramos Mejía Metka Erjavac; San Martín, Marjetka Boltežar; San Justo, Nežka Kržimik; Mendoza, Marta Pregelj.

Dobrodelno delo Zveze

Lani meseca junija smo začele s pripravo programa z novim sistemom dela naše organizacije kot ABES de Madres — Asociación Benéfica Eslovena de Madres.

Zdaj je vse v teku, imamo pravno osebnost, vse papirje urejene. Za strokovno delo se zahvaljujemo našima mladima profesionalkama cont. Mirti Rant Ayerbe in dr. Andrejki Dobovšek. Legalni postopki so opravljeni in imamo številko AFIP. Da pa bomo delale naprej, moramo vsak mesec skupaj nabrati denar za podpore. Zdaj dajemo 45 podpor po \$50, to je bilo včasih za kakšno zdravilo. Vse se je podražilo in ta vsota je samo za liter mleka na dan. Pri nekaterih, če je bolezen, je z minimalno pokojnino zares težko. Izjemoma naredimo kakšno popravilo strehe, elektrike in drugih hišnih okvar.

Obračamo se na naše rojake, da se nam pridružite, da bi s skupnimi močmi skrbeli za potrebne. Vsak dar je dobrodošel. Prispevki so lahko mesečni ali kakor kdo zmore. S skupnimi močmi lahko olajšamo življenje našim rojakom, ki so v težavah.

Skupaj, da bi bilo naše delo povezano s srcem in glavo! Smo pa samo žene, ki darujemo nekaj svojega časa za druge.

Zdaj pa se povabilo za vse gospe, mlade in starejše, da se včlanite v Asociación Benéfica Eslovena de Madres. Samo tako bo močna organizacija.

Kot je rekla Mati Terezija: „Molimo, da bi se naučili videti, ko gledamo okoli sebe.“ Za katerokoli pojasnilo se lahko obrnete na telefon 4768-4595.

Socialna referentka Ana Podržaj

Žegnanje pri Mariji Pomagaj

V Buenos Airesu smo imeli rojaki lepo praznovanje. Stara slovenska navada je, da posebej slovesno obhajamo godove farnega zavetnika, ali „patrona“, kot je to ljudski izraz. Te navade nismo pozabili ne

gostje pomaknili v dvorano škofa Rožmana, kjer so bile že pogrnjene mize za slavnostno kosilo. Pred začetkom kosila se je dr. Rode še posebej zahvalil vsem, ki so pripomogli k lepemu slavlju in vsem, ki

zanemarili Slovenci v Argentini. Zato se vsako leto zberemo v naši cerkvi Marije Pomagaj, ki smo jo sezidali v sklopu Slovenske hiše v Buenos Airesu. Ker pade praznik Marije Pomagaj na 24. maja, je vsako leto praznovanje na nedeljo v bližini tega datuma. Letos je bila to nedelja, 28. maja.

Ob pol dvanajstih je bila napovedana sveta maša. Cerkev je bila polna verni-

na en ali drug način pomagajo k vzdrževanju cerkve in Slovenske hiše. Posebej se je spominjal ustanovitelja Slovenske hiše v Buenos Airesu in graditelja cerkve, msgr. Antona Oreharja, saj je letos poteklo 20 let njegove smrti.

Ob dobri postrežbi in v prijetnem pogovoru je hitro minil čas.

Za konec slavlja, kot je tudi že stara navada, so se gostje ponovno zbrali v

PRISTAVA

Matere in žene v Rožmanovem zavetišču

Na državni praznik, 25. maja popoldne, medtem, ko se je na majskem trgu v Buenos Airesu razvijala politična manifestacija in govor državnega predsednika, se nas je pripeljalo v Rožmanov dom kar nekaj žena: mlajše in starejše gospe s Pristave. Dan je bil kot nalaga: prijetno toplo jesensko sonce nas je spremljalo in pripravilo do vselega razpoloženja.

Nekaj korajžnih stanovalk in stanovalcev nas je vljudno sprejelo in nas povabilo v obednico, kjer smo pomagale s pripravo malice in jih pogostile z domačim pecivom in drugimi dobrotami.

Ko pridev v stik z vsako osebo posebej, se zatopim na en ali drug način v zgodbo posameznika in nehote se preteklost in sedanost polastita spomina in pogovora. Pri enih se opazi otožnost, pri drugih zadržanost. A zgodi se tudi, da je oseba vesela in zgovorne narave; tega, hvala Bogu, še posebej med ženami ne manjka. Prav medsebojni pogovor nas je še posebej povezal. Odkrile smo zanimivosti vseh in vsakega posebej. Ker je Nadica prinesla s seboj kitaro smo tudi, kar se da korajžno, peli vesele slovenske narodne. Zapeli smo pa tudi nekaj Marijinih pesmi, na čast in v zahvalo. Saj, kot je ena izmed njih rekla, „Ona nas ne bo nikdar zapustila! K njej se vedno zatečemo in se ji priporočimo.“

Mračilo se je že, ko smo se začele poslavljati. Lepo je bilo videti ob slovesu vesele obraze, polne hvaležnosti. Na našo obljubo, da jih bomo še obiskale, nas je ena izmed njih prijazno opomnila: „Pa ne predolgo čakati!“

A. M. K. H.

59. OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Srednješolski tečaj, odsek „Dr. Vojko Arko“ Bariloche

Tečaj je pričel svoje učno leto 18. marca 2005 in se je zaključil 25. novembra 2005. Prvo polletje je bilo zaključeno 22. julija 2005, drugo se je pričelo 19. avgusta 2005; prilagojeno vmesnim, krajevnim zimskim počitnicam. Zaključna prireditve je bila 12. decembra 2005.

Tečaj je obiskovalo osem dijakov in sicer šest v nižji skupini in dva v višji. Ob začetku drugega polletja je en dijak iz nižje skupine prenehal hoditi in tako je leto zaključilo sedem dijakov.

Pouk se je vrnil tudi to leto ob petkih in sicer v Stanu Slovenskega planinskega društva, od 18.30 do 21.00

Poučevani predmeti so bili sledeči:

- 1.- Slovnstvo (Moderna doba) — I. Polletje. - poučevali: Marija Osojnik — López in Terezka Žužek (namestnica)
- 2.- Slovnica (Stavek) — II. Polletje. - poučevala: Marija Osojnik — López
- 3.- Zgodovina (od razsvetljenstva do I. svetovne vojne) — poučeval: Arh. Andrej Duh
- 4.- Verouk (Moralka) - Nižja skupina — poučeval podpisani
- 5.- Svetovni nazori — Višja skupina — poučeval podpisani

Prvi trije predmeti so bili podajani za obe skupini ob enem. Primerno je pojasniti, da zaradi majhnega števila dijakov je v veljavi rotacijski sistem predmetov tako, da v ciklusu štirih let vsak od njih obdelava vse predmete, čeprav ne po istem zaporedju. Zadnja dva predmeta pa sta bila podajana po podpisnem izmenično na dva tedna, zaradi omejenega urnika.

To leto je bilo posebno zaznamovano s težavami pri udeležbi poučujočih, iz zdravstvenih razlogov ali nujnih družinskih obveznosti, čemur je pa bilo vsaj

kov. Zastopani so bili tudi vsi naši Domovi in slovenske organizacije. Mašo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev, msgr. dr. Jure Rode, ob somarjevanju salezijanca Danija Vrečarja, ki nam v slovenski cerkvi vsako nedeljo daruje sveto mašo, in lazarista Pavleta Novaka. Po končani maši so se

cerkvi, pri petju litanijskih Matere Božje. Kako nam je pri srcu naša zavetnica Marija Pomagaj, in kako radi pojemo pesmi, ki so ji posvečene! S temi melodijami v ušesih in v srcu, so se rojaki razšli po svojih bližnjih in oddaljenih domovih, polni obnovljene vere in upanja.

delno zadoščeno z nadomestjanji in zadevnimi prilagoditvami drugih učnih ur. Naj gre tu posebno priznanje in zahvala dušnemu pastirju g. Branku Janu za nadomestjanje pri dveh urah verouka.

Tečaj je sodeloval tudi to leto s posebno točko na krajevni junijski proslavi žrtev komunistične revolucije v Sloveniji med II. svetovno vojno in takoj po njej.

Tečaj sta zaključila dva dijaka, in sicer Marjana Jerman in Marko Magister, katera sta se tudi udeležila ustrezne RASTI ter z njo obiskala domovino Slovenijo.

Naj gre končno še zahvala Slovenskemu planinskemu društvu za izkazano gostoljubnost temu tečaju že skozi petnajst let.

Dr. Stane Žužek
ravnatelj

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Škofja Loka

12.400 prebivalcev, eno najstarejših mest v Sloveniji, saj je tisočletnico praznovalo že leta 1973, z najbolje ohranjenim srednjeveškim jedrom.

Zidano je na sotočju rek Poljančica in Selčica, ki potem tvorita reko Soro.

Škofja Loka je upravno, gospodarsko in kulturno središče pičega okolja. S cestami je povezana z Ljubljano, Kranjem in po dolinah obeh rek z Italijo. V mestu so občinski uradi, osnovni šoli, gimnazija, poklicni šoli, glasbena šola, ljudska univerza, muzej, knjižnica. Ob Poljančici je kopalnice in mesto je izhodišče planinskih poti.

Kot je bilo že povedano, se Loka prvič omenja leta 973, ko jo je cesar Oton II podaril freisinskim škofom. Leta 1274 je pa bila že omenjena kot mesto. V 11. in 12. st. so škofje zgradili obrambni stolp in grad, pozneje so mesto obdali z obzidjem.

Obe reki sta omogočali razvoj obrti: mlinov, žag, usnjarn, klavnic in kovačnic. Poleg tega so delovali tudi tkalci, krojači, čevljarji in drugi obrtniki. Večina meščanov je imela v bližini svoja polja, se sedaj so vidni v mestu ostanki hlevov in kmetij. Tudi trgovina je bila zelo razvita.

Mesto je prizadelo več nesreč: leta 1457 ga je požgal Jan Vitovec, 1476 so ga napadli Turki, 1511 ga je porušil potres, predele mesta sta uničila požara leta 1660 in 1698. Od obzidja se je le malo ohranilo.

Okrog leta 1560 se je začel razvijati protestantizem, ki ga je Protireformacija dokončno zatrla ob koncu stoletja.

Rokodelci so bili trdno organizirani v cehih (gremios), ki so kljubovali uveljavljanju svobodne obrti skoraj do 2. svetovne vojne. Izdelke, posebno železarske, lončarske in platno so prodajali tudi v sosednje dežele.

Mestni ali Zgornji trg je bil nekdanje središče družabnega in gospodarskega življenja. Ob straneh trga imajo hiše pisana pročelja, gotske ali baročne portale in arkadna dvorišča. Tam kjer se trg razširi, stoji Marijino znamenje iz 1751, v bližini pa vodnjak.

Na severni strani trga stoji Homanova hiša, iz 1542, z vogalnimi pomoli, dvema stolpičema in renesančnimi slikami.

Cankarjev trg, s cerkvijo sv. Jakoba, ki se omenja že leta 1271 in je bila večkrat prezidana. Strop je okrašen z gotskimi stebri in sklepniki, ki tvorijo zvezdast obok. Sklepniki predstavljajo cehovska znamenja in cehovske zaščitnike. Nasproti cerkve stoje izstopajoči župnijski dvorec.

Spodnji trg ali Lontrg. Prvotne lesene hiše z delavnicami in trgovinami so po potresu 1511 zamenjale po večini zidane z poznogotskimi in renesančnimi stilnimi elementi, nekatere tudi z baročnimi dodatki. Med stavbami izstopa Kmetič iz 16. st. V njej je sedaj Galerija Franceta Miheliča (1907 - , slikar in grafik, se je posebno posvetil socialni tematiki). Posebnost sta kraljevo cerkvijo, kateri je Lajerjev križev pot in pa Lončko gledališče. Ob trgu je tudi znamenita Grogčeva hiša.

Nad Mestnim trgom stoji Lončki grad, ki je omenjen že 1215 kot utrdba. Po potresu 1511 je bil obnovljen. Iz tega časa je grajska kapela z okroglim stolpom. Leta 1890 so grad prevzele sestre Uršulinke, ki so vnesle nekaj sprememb in v njem nastanile deželno šolo z internatom.

Po vojski so bili v gradu zaprti vrtni domobranci, tam so jih partizani mučili in potem pobijali v gozdu ob bližnji vasi Črngrob. Tam stoje sedaj skromna znamenja. V steno gradu je vzdignata plošča, ki na to spominja.

Od leta 1956 je v gradu nastaljen Lončki muzej. Zbirke prikazujejo arheološko, zgodovinsko, prirodoslovno, etnološko in likovno preteklost mesta. Bogata je predstavitev cehov — predvsem lektarjev, ki so izdelovali znane škofjelončke medenjake — male kruhke. V muzeju so tudi zbirke domačih umetnikov in v njem se občasno prirejajo likovne razstave. Na grajskem vrtu je muzej na prostem, s starimi kmečkimi poslopji. Prostori v gradu se tudi najemajo za ženitovanja in druge socialne dogodke.

V kapeli so ohranjeni trije renesančni „zlati oltarji“ iz cerkve iz vasi Dražgona, ki so jo 1942 požgali Nemci.

V Škofji Loki je bil doma najvidnejši kulturnik naše emigracije, dr. Tine Debeljak. Pred par leti so odkrili spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši.

V bližini mesta je naselje Pustal, s pustalskim gradom,

Škofja Loka v XVII. stoletju

iz 1220, z renesančnim arkadnim hodnikom in kapelo s fresko Snemanje s križa — 1706. V naselju je Nacetova hiša, ki je ostala nespremenjena od 1775 in so v njej ohranjeni predmeti prav od tistega časa naprej.

Naselja v okolici

Črngrob, s slovitto cerkvijo Marijinega oznanjenja, z najboljšim zvonikom v Sloveniji, je eden najpomembnejših umetnostnih spomenikov na Slovenskem. Prvotna romanska cerkev je iz 13. st. in je bila večkrat povečana in polepšana. Poslikane so zunanje stene, posebno pa notranjost, s freskami od 14. st. naprej. V cerkvi so trije „zlati oltarji“, ob Martinovem visi rebro „ajdovske deklice“ — v resnici kitovo rebro. Cerkev je bila včasih slovita božja pot.

Križna gora, s cerkvijo sv. Križa, z izjemnimi freskami iz 1502, ki sodijo v vrh tovrstnega slikarstva na Slovenskem.

Suha, vas s starimi hišami in cerkvijo sv. Janeza Krstnika, z znamenitimi freskami v prezbitteriju.

Vas **Gosteče** in cerkev sv. Andreja, s poslikanim lesenim stropom.

Naselje **Godeič**, z gotsko cerkvijo sv. Miklavža. Tu je bil v 12. st. dvorec freisinskega gospodov.

Iz Škofje Loke proti Ljubljani se razprostira Sorško polje, obdelana rodovitna razsežna naplavinna ravnina. Značilno podoba ji dajejo samotna drevesa, kozolci in kužna znamenja.

Že bližje Ljubljane, ob sotočju Save in Sore stoji mesto **Medvode**, s 4.700 prebivalci, ki so po večini zaposleni v industriji: kemični, papirni, lesni in tekstilni. V bližini je na Savi zgrajena hidroelektrarna.

Zbral in napisal Franci Markež

Škofja Loka iz letala

Korotškega referendum ne bo

Posvetovalnega referenduma o postavitvi dodatnih dvojezičnih krajevnih tabel na avstrijskem Korotkem, ki ga je načrtovalo Zavezništvo za prihodnost Avstrije (BZO) deželnega glavarja Joerga Haiderja, ne bo. To je sklenila deželna volilna komisija s sedmimi glasovi proti izvedbi in petimi za. BZO sedaj razmišlja o „neposrednem glasovanju“ po poti, o konkretnih korakih pa bodo odločili na interni seji.

Zavrnitev načrtovanega referenduma na deželni volilni komisiji avstrijske Korotke je deželni glavar Haider v prvem odzivu označil kot „nezaslišano dejanje odklanjanja demokracije, ki ga ne bomo dovolili kar tako“. Obenem je Haider zatrdil, da si bodo „v vsakem primeru naprej odločno prizadevali za uveljavljanje soodločanja prebivalstva v vprašanju, ki je za Korotko tako zelo pomembno“. Odločitev deželne volilne komisije na avstrijskem Korotkem je že pozdravil vodja poslanskega kluba socialdemokratske stranke (SPO) v deželnem zboru Peter Kaiser.

Korotka deželna ustava sicer predvideva referendum, če ga podpre 15.000 volilnih upravičencev. Že v prvem odstavku deželnega zakona o referendumih pa je zapisano, da je referendum mogoče izvesti za „ugotovitev volje prebivalcev dežele glede predmetov iz samostojnega področja delovanja dežele“. Po oceni vseh vodilnih pravnih in vprašanje dvojezičnih krajevnih napisov ni samostojno vprašanje dežele avstrijske Korotke, temveč avstrijsko zvezno vprašanje.

Zavezništvo za prihodnost Avstrije (BZO) avstrijske Korotke se bo na ustavnem sodišču pritožilo proti odločitvi deželne volilne komisije, ki je zavrnila izvedbo posvetovalnega referenduma o dodatnih dvojezičnih krajevnih tablah.

Kot je sporočil Haider, mora deželna volilna komisija

SPOMIN — ZA NJIHOV DAN

Brez očeta

Moj oče Hegler Alojz, rojen 23. junija 1912 v Strugah na Dolenjskem je bil med vojno pri domobranci. Proti koncu vojne leta 1945 je bil težko ranjen v nogo, nakar se je zdravil v domobranci bolnici, Studenec 23, Ljubljana Polje. En mesec po končani vojni, 15. junija 1945, so hoteli ranjence evakuirati v Avstrijo. Nekatere pred avstrijsko mejo so na vlak vstopili partizani ter ga usmerili nazaj za Ljubljano. Pred vojniško bolnico na dolenski progi so jih raztovorili ter vse postrelili.

Na ta isti dan, 15. junija 1945. leta, so pridrli k mojemu stricu Hegler Janezu (on je bil policaj stare Jugoslavije v Ljubljani) brata K. R. ter K. F. iz Strug z nekimi pajdami ter mu celo stanovanje narobe obrnili. Iskali so namreč mlajšega brata Hegler Staneta, so mislili, da ga je on skrnil. Predno so odšli, so pa rekli mojemu stricu Janezu: Če hočeš videti tvojega brata Alojza, potem pridi z nami! Če bi šel z njimi, bi me njega umorili. Moj stric Janez je meni pozneje večkrat pripovedoval, kako je takrat bilo.

Povojna leta so bila težka za nas. Moja mama sama z dvema otrokoma, brez vsakega imetja, je morala garati vsak dan od jutra do večera pri tujih ljudeh za kosček kruha, da nas je preživela. Stanovali smo enkrat tu, enkrat tam pri tujih ljudeh. Mama je večkrat zaprosila oblasti za socialno podporo, pa so nam stalno zavrnili. Ko sem končal osnovno šolo, sem šel v Kočevje v poklicno šolo. Zopet smo zaprosili

za stipendijo, zopet je bilo zavrnjeno. S težavo sem pregural ta tri leta. Jedel sem enkrat na dan, za večerjo pa so mi nosili iz menze vajenci suh kruh.

Dosti pozneje, leta 1971, sem rabil mrtvaški list mojega očeta zaradi pokojnine moje matere iz Nemčije. Iskal sem ga pri naših oblasteh. Kjerkoli sem vprašal, vsepovsod sem dobil negativen odgovor. Naenkrat mi pride na pamet: Kaj, če pa jaz v župnišču Ljubljana Polje vprašam. Šel sem tja in pojasnil župniku Dobovniku, za kaj gre. Najprej je bil nezaupljiv. Ko pa sem mu podrobno razložil, da ta mrtvaški list ne rabim pri nas, nego v Nemčiji, je bilo vse v redu. Lepo me je prosil, da ta dokument ne sme našim oblastem v roke priti, ker se je bal, da ne bi njegova pospravila! Vprašal sem župnika, kako je bilo takrat z ranjenci. Tudi on mi je tako rekel, kot moj stric. Da so jih 15. junija 1945. leta pred vojniško bolnico pomorili, jih en dan pustili ležati tam, preden so njega obvestili, da jih je potem naložil na neki star kamion ter jih potem pokopal v skupnem grobu v Ljubljani Polju. Rekel mi je, da jih ni bilo težko identificirati, ker so nosili za vratom obetene metalne svetinjice, na katerih so bila vgravirana njihova imena, tako da jih je potem vknjižil v mrtvaško knjigo.

Tukaj tudi prilagam kopijo mrtvaške lista mojega očeta, kjer je razvidno, da je bil ustreljen.

(Jože Hegler v knjigi *Brez milosti*)

na avstrijskem Korotkem sedaj izdati odločbo, proti kateri se bodo pritožili na ustavnem sodišču. Volilni komisiji sicer odreka pravico, da referendum načelno zavrne. Po njegovem je dopustno le, da v dogovoru s prosilcem za referendum spremeni vprašanje.

To trditev pa je v pogovoru z avstrijsko tiskovno agencijo APA zavrnil vodja urada korotke deželne vlade Reinhard Sladko, ki po službeni dolžnosti predseduje deželni volilni komisiji. Kot je pojasnil, so „vezani na formalne predpise in zato lahko odločimo samo o tem, ali je povpraševanje dopustno ali ne“. Drugače deželna volilna komisija sploh ne bi bila potrebna, je menil Sladko.

Za Haiderja je odločitev deželne volilne komisije „ukinitve neposredne demokracije“. Ustavnemu sodišču bodo zato predstavili dovolj argumentov, zaradi katerih bo potrebno razveljaviti odločitev volilne komisije.

Odločitev korotke deželne volilne komisije je pozdravil predsednik avstrijskega parlamenta Andreas Khol. Kot je dejal v pogovoru za APA, je bil zanj Haiderjev načrtovani posvetovalni referendum „politično nesrečen“, sedaj pa „za nekaj časa ni več tema“. Haiderjevi napovedi, da se bo sedaj pritožil na ustavnem sodišču, pa „ni mogoče nasprotovati“, je menil predsednik avstrijskega parlamenta, kajti „pravna pot mora biti odprta za vsakogar“. Do odločitve ustavnega sodišča v tej zadevi, če bi se Haider pritožil, bo trajalo približno devet mesecev, je pojasnil Khol. Do 7. junija bo končana presoja osnutka nove uredbe za dvojezično topografijo na avstrijskem Korotkem, ki jo je predstavil kancler Wolfgang Schuessel in ki do konca leta 2009 predvideva 158 z dvojezičnimi krajevnimi tablam označenih krajev.

Zatem pa bodo preverili predloge za spremembe, je napovedal Khol.

NOVICE IZ SLOVENIJE

PADEC BREZPOSELNOSTI

V Sloveniji je letos po besedah v.d. generalne direktorice Zavoda RS za zaposlovanje Anke Rode rast zaposlovanja zelo močna. Maja se je zaposlilo 12,2 odstotka več brezposelnih oseb kot maja lani. Konec petega meseca je bilo tako prijavljenih 87.111 brezposelnih oseb, kar je najnižje število po letu 1991. Dobre rezultate je pripisala intenzivnemu in dobremu delu zavoda ter ugodnim gospodarskim gibanjem na trgu dela. Tudi minister za delo, družino in socialne zadeve Janez Drobnič je podatek označil za enega največjih dosežkov ministrstva v zadnjem času in ga pripisal uspešnem delu tako Zavoda RS za zaposlovanje kot ministrstva.

ODKRITJA IN NAJDBE

V Studenicah že nekaj časa obnavljajo poslopje nekdanjega dominikanskega samostana, v katerem namerava katoliška Karitas Maribor urediti dom za ostarele. Obnovljena dela, ki so se začela julija lani, so razkrila vrsto gradbenih in likovnih elementov iz najzgodnejšega časa nastanka samostana. Sodelavci Zavoda za spomeniško varstvo (ZVKDS) so kot posebej pomembno izpostavili poslikavo v eni do sedaj zazidanih okenskih odprtih.

Na podlagi arheoloških pregledov, ki potekajo na predvidenih avtocestnih trasah, so arheologi ob začetni trasi zadnjega odseka gorenjske avtoceste pred viaduktom Peračica odkrili najdišče Dolinje. V zadnjem mesecu so našli ostanke slovanskih stavb, kar potrjuje, da je bila na tem mestu nekdaj slovanska naselbina. Na Gorenjskem je to druga takšna najdba po odkritju staroslovanske naselbine na Blejski Pristavi.

SLOVENIJA SE OHLAJA

Hladno vreme, ki vlada v Sloveniji v prvih junijskih dneh, ni ravno značilno za to obdobje leta. Temperature v prvi junijski dekadi so v povprečju za tri do štiri stopinje Celzija nižje od dolgoletnega povprečja.

Najvišje dnevne temperature v začetku junija se v Sloveniji v povprečju gibljejo okoli 20 do 25 stopinj Celzija. Kljub začetku meteorološkega poletja v juniju je vreme v teh dneh skorajda zimsko, marsikdo pa svoje garderobe v omarah sploh ne zamenja s poletnimi kosi oblačil.

ŠTUDENTJE, POZOR!

Študentski domovi iz visokošolskih središč v Ljubljani, Mariboru, Kranju in Kopru so objavili razpis za sprejem in podaljšanje bivanja študentov v študentskih domovih in pri zasebnikih za študijsko leto 2006/07. Kandidati, ki želijo bivati v javnih ali zasebnih študentskih domovih ali pri zasebnikih s subvencijo, morajo prošnjo oddati do 10. avgusta, študenti, ki želijo bivanje podaljšati, pa do 21. avgusta.

PO SVETU

ATOMSKI IRAN

Iran je preteklo nedeljo ponovno zatrdil, da ne bo sklenil kompromisa ali se pogajal o svoji pravici do jedrske energije. Kot je pojasnil tiskovni predstavnik iranskega zunanjega ministrstva, Teheran ne preučuje paket vzpodbud in groženj Iranu s strani stalnih članic Varnostnega sveta Združenih narodov in Nemčije. Ob tem je dodal, da so nekateri deli paketa za Iran sprejemljivi, druge pa bi morali umakniti. Generalni direktor Mednarodne agencije za jedrsko energijo Mohamed El Baradei pa je v ponedeljek na Dunaju ponovno pozval Iran k sodelovanju s to agencijo Združenih narodov. Prav tako je državo pozval, naj odgovori na ne odprta vprašanja v zvezi z njenim jedrskim programom. Ob začetku tedenskega zasedanja Sveta guvernerjev je El Baradei pojasnil, da je cilj, da bi bil iranski jedrski program namenjen izključno za civilne namene.

PALESTINSKA PRIHODNOST

Palestinski predsednik Mahmud Abas in premier Ismail Hanija sta tudi po sobotnem srečanju ostala vsak pri svojih stališčih glede referendum o palestinski prihodnosti, ki ga je Abas napovedal za 26. julij. Kot je povedal Hanija, bi referendum predstavljal nevarnost za palestinsko enotnost. Kljub temu pa bosta predsednik in premier pogovore nadaljevala.

KAJ PA KOSOVO?

Posebni odposlanec Združenih narodov za pogajanja o prihodnjem statusu Kosova Martti Ahtisaari se je v Pristini srečel s kosovsko pogajalsko skupino. Po pogovorih je poudaril, da bo pred opredelitvijo statusa pokrajine potrebno rešiti tehnična vprašanja, o katerih se Beograd in Pristina pogovarjata na Dunaju. Ahtisaari je tridnevni obisk na Kosovu sklenil v Kosovski Mitrovici, tokrat pa ni obiskal Beograda.

UDAREC TERORIZMU

Iranski premier Nuri al Malikij je sporočil, da je bil ubit vodja teroristične mreže Al Kaida v Iraku, Jordanec Abu Musab al Zarkavi. Življenje je izgubil v Bakubi blizu Bagdada med ameriškim letalskim napadom, v katerem so sodelovale

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENCI V ARGENTINI BUENOS AIRES

Zaradi poizkusa upora pripadnikov prejšnjega režima in proglastitve obsednega stanja, s katerim so bila v nedeljo prepovedana v Bs. Airesu tudi vsa zborovanja, gledališke ter kinopredstave, se prejšnjo nedeljo ni mogla vršiti spominška proslava Društva Slovencev za žrtve komunistične revolucije in II. svetovne vojne. Ta proslava bo, kakor sporoča Društvo Slovencev na drugem mestu, v nedeljo dne 24. t. m. ob 15. uri popoldne.

Slovenske dijakinje v Argentini so prišle do spoznanja, da jim je potrebna lastna organizacija, ki bi nudila rešitev vsem njihovim problemom, jih medsebojno družila, širila njih kulturno obzorje ter pokazala prave smernice za življenje.

Pod okriljem SDO se jim je ta želja dokončno uresničila, kajti po uvodnih pripravah so na ustanovnem občem zboru dne 9. junija sprejela odsekova pravila ter izvolile naslednji odbor: predsednica gđč. Silvija Žužek, tajnica gđč. Vera Anič, blagajničarka gđč. Metka Debeljak, študijska referentka gđč. Metka Smersu. Duhovno vodstvo Dijaškega odseka SDO je prevzel č. g. dr. A. Starc.

OSEBNE NOVICE

Poroka. V soboto, 9. t. m. sta se poročila v Berazategui gđč. Manica Cvetko in g. Miha Omahna. Za priči sta bila gg. Maks Zajc in Jože Vidmar, poročni obred pa je opravil č. g. direktor Anton Orehar. Novoporočencema želimo vse najlepše in mnogo božjega blagoslova v novem življenju!

LANUS

Na prošnjo Krajevnega odbora Društva Slovencev v Lanusu je bila v nedeljo 10. t. m. zjutraj sv. maša za žrtve revolucije, padle domobrance in vse protikomunistične borbe. Sv. maša je daroval č. g. Janez Malenšek, ki se je v cerkvenem govoru z lepimi besedami spominjal žrtev revolucije brezbožnega komunizma.

CINCO SALTOS

V Cinco Saltos-u (Rio Negro) je umrl v starosti 65 let g. Franc Podbrežek, doma iz Desklj pri Kanalu. Več let je delal kot mizar pri znanem veleposestniku domačinu g. Antonu Šinigoju. Pokojni je bil brat pred nekaj meseci preminulega župnika v Ustju pri Ajdovčini. Razen bratov v Sloveniji, zapuščala žena, hčer in sina, ki živijo v Štandražu pri Gorici.

N. p. v. m.

Pred nedavnim je bil premečen v Zapalo (Neuquén) č. g. p. Jože Peterlin, slovenski duhovnik in profesor v salezijanskih zavodih v Patagoniji. Kot nekdanj pokojni p. Ludvik Pernišek, tako tudi č. g. Jože vrsto pravo misijonsko delo med slovenskimi družinami v provincijah Neuquén in Rio Negro. Na novem službenem mestu mu želimo čim večjih uspehov.

.....
Pesniška zbirka Marjana Jakopiča „Vrbova pičal“ je na razpolago v pisarni Društva Slovencev in v Društopastirski pisarni na Victor Martínez 50, Buenos Aires. Ima jo v prodaji tudi g. Pavel Homan. Stane samo \$ 30.-. Pri naročilu po pošti 4 pese več za poštino in ovojino ter priporočilno.

Svobodna Slovenija, 14. junija 1956 - št. 24.

tudi iranske kopenske sile.

Vojaki so ga izsledili s pomočjo jordanskih obveščevalcev in izvedli napad na zgradbo, kjer se je srečal z nekaterimi sodelavci. 39-letnega skrajneža so identificirali s pomočjo njegovih prstnih odtisov. Najbolj iskani terorist v Iraku je bil znan po krutih metodah boja, ki so vključevale samomorilske napade, ugrabitve in obglavljanja tujih talcev.

Britanski premier Tony Blair je ob smrti al Zarkavija izjavil, da je njegova smrt označil velik udarec za Al Kaida. Ameriški veleposlanik v Iraku pa je smrt al Zarkavija označil kot velik uspeh za Irak in mednarodni boj proti terorizmu.

SLOVENCI IN ŠPORT

KATARINA PODIRA REKORDE

Katarina Srebotnik ne naprej podira rekorde. Potem ko se je v Roland Garros v Parizu tretjič v karieri okitila z grand slam naslovom v mešanih parih, je dosegla še nov mejnik - 25. mesto na lestvici WTA, kar je njena najvišja uvrstitev v poklicnem športu. Življenjsko formo 25-letne Velenjčanke potrjuje še dvajseto mesto med dvojicami.

ATLETIKA

Slovenska rekorderja Miran Vodovnik in Matic Osovnikar sta uspešno nastopila na mednarodnem atletskem mitingu v Pragi. Oplotničan Vodovnik je bil drugi v suvanju krogle (20,25 metra), Škofjelčan Osovnikar pa tretji v teku na 100 m (10,26).

ŠAHOVSKI VELEMOJSTRICI

Po 37. šahovski olimpiadi je Slovenija prvič v zgodovini dobila novi velemojstrici. Mednarodna šahovska zveza (FIDE) je potrdila naziva velemojstrice za Ano Srebrnič in Darjo Kapri, naslov velemojstra pa je dobil tudi Marko Tratar. Na olimpiadi so šahistke zasedle 9. mesto, šahisti pa 23.

S KOLESOM PO SLOVENIJI

V štirih etapah se je razvila letomja kolesarska dirka Po Sloveniji: Lendava-Brežice, Medvode-Sveta Gora, Nova Gorica-Vrtače in Grosuplje-Novost. Slovenski kolesarji so pobrali smetano, zmagovalc pa je postal mladi tekmovalc Adrie Mobil Tomaž Nose, ki si je v štirih dneh po približno 900 kilometrih priboril 27 sekund prednosti pred rojakom iz Perutnine Ptuja Juretom Golčerjem, čast tujcev pa je s tretjim mestom, a že z velikim zaostankom dveh minut in 21 sekund, rešil lanski zmagovalc Poljak Przemyslav Niemiec.

NOV USPEH NA DIVJIH VODAH

Slovenski slalomisti na divjih vodah so vnovič poskrbeli za velik uspeh. Na zadnji tekmi svetovnega pokala v španskem Seu d' Urgellu je Peter Kauzer zmagal, Dejan Kralj, ki je celo vodil po polfinalu, pa je bil tretji (+0,79). Vmes se je prerinil le Nemeč Alexander Grimm (+0,17). Vnovič je nase opozoril tudi Jure Meglič, na 15. mestu ga je namreč od finala ločila dobra sekunda. Vsi so tekmovali končali brez kazenskih sekund.

ODBOJKA: DVAKRAT NA POPRAVNI IZPIT

Slovenska ženska odbojarska reprezentanca je v Mariboru na povratnem kvalifikacijskem turnirju za evropsko prvenstvo, ki bo leta 2007 v Belgiji in Luksemburgu premagala najprej ekipo Finske s 3:2, potem ekipo Luksemburga s 3:0, niso pa mogle premagati izbrane vrste Srbije in Črne gore (2:3). Igralke SČG so si tako z zmago v skupini zagotovile neposredno udeležbo na EP, medtem ko varovanke selektorja Dragutina Baltiča septembra čakajo dodatne kvalifikacije.

Slovenska moška odbojarska reprezentanca je v Skopju na drugem turnirju (skupina F) za nastop na evropskem prvenstvu leta 2007 izgubila z Nizozemsko z 2:3, premagala Makedonijo s 3:2 in še Švedsko s 3:0. Slovenska izbrana vrsta je tekmovalje končala na končnem drugem mestu, tako da bo septembra igrala dodatni kvalifikacijski tekmi z drugouvrščeno izbrano vrsto iz skupine A, v kateri so Belorusija, Belgija, Portugalska in Azerbajdžan.

OSEBNE NOVICE

Smrt

V Chaco je umrl Peter Kovačič (53); v Ramos Mejiji pa Marija Opeka roj. Marolt (85).

Naj počivata v miru!

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se pristočno zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: N.N. San Martín, 200.- pesov; N.N. San Justo, 100 pesov, Andreja Škerlj, 200.- pesov; Pavlina Dobovšek, 50.- pesov. **Dobrotnikom Bog povni!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Urednik: Tone Mizerit / Sodelovali so: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Marko Vombergar, Irena Fajdiga, Jože Horn, Ana Marija Hren, Edvard Kenda, Metka Mizerit, Stane Žužek, Ana Podržaj.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED

EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Caballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Anič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 13. junija 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 189,4 SIT

Bodimo priče, ne pozabimo!

DOMOBRANSKA PROSLAVA

Slomrkov dom, nedelja 25. junija ob 10.30

Šolski odsek Zedinjene Slovenije

prisrčno vabi na

PROSLAVO SV. ALOJZIJA

v nedeljo, 2. julija

Ob 16. uri: v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse žive in mrtve duhovnike, nato pred spomenikom počastitev padlih domobrancev;
ob 17.30 uri: v dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana otroška igra v treh dejanjih

BISERNI DIADEM

Avtor: Miha Gaser. V režiji ge. Maruče Zurc Čeč jo bodo izvedli sedanji in bivši učenci šole dr. Franceta Prešerna.

RAST XXXV

Prisrčno vabimo sorodnike in prijatelje na **poslovilni večer**, ki ga pripravlja

RAST XXXV

pred odhodom v Slovenijo.

Srečanje bo v **soboto, 17. junija**, in sicer s sledečim sporedom:

ob 19.30 : sv. maša v cerkvi Marije Pomagaj
ob 20.30 : kulturni program

V pričakovanju veselega snidenja Vas lepo pozdravljamo!

Dijakinje in dijaki 5. letnika SSTRMB
Starši dijakinj in dijakov

Petnajst let je že, kar smo Slovenci dobili svojo državo.

Zato bomo skupaj slavili

PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI

v soboto, 24. junija 2006 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce.

Poje dekletski pevski zbor Milina pod vodstvom prof. Marjane Jelenc.

ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani in podelitev priznanj.

Slavnostni govornik: veleposlanik RS prof. Avgustin Vivod.

Kulturni program: Ani Rode in folklorna skupina s Pristave.

Sledi prijateljska večerja, v režiji Slovenskega doma San Martin.

Vstopnice za večerjo por \$ 20.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov.

Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznico na tel: 4636-0841

Ves čas: razstava slovenskih likovnih umetnikov.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

OBVESTILA

ČETRTEK, 15. junija:

Z.S.M.Ž. iz San Martina, lepo vabi na junijski spominski sestanek ob 16. uri. Gospa Cirila Perniček-Žužek nam bo brala drugi del iz dnevnika pok. očeta g. Pernička.

PETEK, 16. junija:

Izredna seja razpršenega Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši. Na programu je sprejem novega veleposlanika RS v Argentini.

SOBOTA, 17. junija:

Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA 18. junija:

Procesija sv. Remigija Telesa.

SOBOTA, 24. junija:

Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Ob 19. sveta maša, ob 20. akademija s slavnostno večerjo.

NEDELJA, 25. junija:

V našem domu v San Justo po maši domobranska proslava.

V Slomrkovem domu po komunitarni maši, domobranska proslava.

Obiskal nas bo kardinal Franc Rode, v Slovenski hiši. Ob 17. sv maša, nato prijateljsko srečanje v dvorani.

SREDA, 28. junija:

Učiteljska seja voditeljic osnovnošolskih tečajev, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 1. julija:

Redni pouk na srednješkolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

V Slomrkovem domu članska večerja.

NAŠ DOM

„Kaplje krvi, kot črke abecede so brizgnile čez mojo domačijo. Ni žal mi, če sem padel, samo da iz cvetja sad rodijo.“
Zorko Simčič

v nedeljo, 25. junija po sveti maši.

- Polaganje venca in molitev pred spomenikom Franceta Balantiča.
- V zgornji dvorani: Slavnostni govornik: g. Pavle Malovrh Spominska akademija na čast padlim: „Korenine večnosti“ (Zorko Simčič) v režiji g. Blaža Mikliča.
- Sodelujejo otroci Balantičeve šole, recitatorji in Merani Pevski zbor San Justo

BOGU HVALA ZA DAR ŽIVLJENJA

p. dr. Alojzij Kukovica DJ
80-letnik

Zahvalni sv. maši:

- na Slovensku Pristavi 25. junija ob 11.30 uri, nato prijateljsko kosilo (Prijave do 19. 6. na tel. 4627-4935 (Monika) in 4696-1434 (Mojca)).
- v sanhuški stolnici 9. julija ob 8. uri, nato praznični zajtrk v našem domu. Lepo vabljeni!

Sem velik ljubitelj in zbiralec slik slovenskih umetnikov. Še zlasti me izredno zanimajo slike sledečih slikarjev:

Gojmir Anton Kos, Pregelj Marij, France Kregar, Rihard Jakopič, Ivana Kobilica, Ivan Grohar, Bara Remec, Mušič Zoran, Matej Sternen, Matija Jama ter podobnih.

Če imate v svoji zbirki slik omenjene umetnine in želite kakšno delo prodati, prosim, kontaktirajte me na naslov:

brumec.ales@siol.net
Tel: 00 386 31 606 006
00 386 15 116 174

Aleš Brumec

BOG JE LJUBEZEN

V 85. letu je odšla k Bogu, ki mu je bila vedno zvesta, naša draga mama

MARIJA OPEKA roj MAROLT

Iskreno se zahvaljujemo za duhovno oporo, molitve ob krsti, pogrebno mašo in molitve na pokopališču mons. dr. J. Rodetu, patru Kukovici, V. Bokaliču, F. Cukjatiju in P. Novaku. Župniku iz Don Bosca, padre Pedro Stupinian, in župniku iz Betanije, Luis Laurean.

Vsem, ki ste se prili od nje posloviti in jo spremljali na zadnji poti. Bratu Tonetu, sestri Tinci in Joži, ki so jo vedno obiskovali, bratom, sestri in sorodnikom iz Slovenije, ki so ji dajali oporo. Zdravnikom, Carlosu Semiku in Juretu Marinu.

Žalujoci:

sinovi **Bernarda, Peter, Helena, Marijana, Lojze, Luba, Lucija** in **Cvetka** z družinami
vnuki, zeti, svakinje in ostali sorodniki.

Buenos Aires, Gornje Podpoljane, Velike Lašče, Celje, Madagascar, Cleveland